

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Collegium Universi Juris Canonici

Engel, Ludwig

Salisburgi, 1693

Privilegium XIV. Hereditatem delatam Religioso capit Monasterium etiam
eo repudiante.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61596)

ferum, ac praterca id in antiquis Novellarum codicibus extitisse attestatur *additio* (utique auctoritate Pontificis Gregorij appofita, ut colligitur ex præfat. Decreti ad Lectorem) *ad d. c. fin. 19. q. 3. & Covar. ex Harmenop. in c. Reynnurtius. de Testam. p. 28.*

Potest ex illis omnibus breviter formo tale argumentum: Privilegium quod non extat in Originali & desideratur in quibusdam copijs non tamen authentica, probati potest ex alijs copijs magis authenticis & testibus &c. Subsumo; sed notum Privilegium desideratur in vulgatis Novellarum exemplaribus diversimodè ex Græco translatis nec authenticatis, & probatur per emendatum Decretum & Testes, scilicet Gratianum, ipsum Pontificem in *notâ additionali & Covarutiam*, ergo satis probatur. Ut nihil dicamus, quod in antiquis Privilegijs, præsertim quando cum antiquitate temporis favor Religionis concurret, etiam imperfecta probatio sufficiat, sicut generaliter in antiquis testibus de auditu, fama, scripturam minus authentica in, probant, nota est & recepta sententia.

Quod verò aliqui apud Covar. existimant, Gratianum in causa Monachorum fuisse suspectum, sanè mihi valdè temerarium videtur, delictum falsi de Vito Religioso & magnæ auctoritatis præsumit etc. quare enim non potius præsumitur de quibusdam Laicis, quod in odium Religiosorum Novellam Justin. depravârit. Religiosum etiam in causa sui Monasterii esse testem idoneum præcipuè quando ipse hic & nunc in specie non sentit utilitatem, abundè probatur ex c. *in super e cum nunciis* 12. de Testibus. c. *et si Christus* 26. in fin. de Iurjur.

ADNOTATIO.

AD 2. additio Reformatorum Decretum auctoritate Pontificis adjuncta ad c. ult. 19. q. 3. ita sonat, *Hoc caput expressè habetur apud Iulianum Antecessorem N. 123. c. 59 in quo aliqui Gratianum reprehenderunt, qui hanc Iuliani episcopi minime videre poterant.*

Ad Num. 3. Novellarum vulgata editio habetur pro authentica quidem ex consuetudine in quantum non apparet de contrasio per alias probationes. Ipsum verò s. 41. N. 223. non est contrarium d. c. fin. 19. q. 3. sed tantum non habet eadem formalitatem, quod nihil impedit, quin ex aliam

terpretatione, quod et deest, suppletur. Vnde etiam *Scripturam sacram* vixit ad interpretandum transferri, non tamen idèo minus esse authenticam. Resp. 1. solam vulgatum lecturam usquam latinam lacte Scripturæ esse authenticam per Conc. Trid. sess. 4. in illo Decreto sic non scripti. V. si quis autem 34. 1. licet lectura quadam supplevit quæ in 70. Interpretatione considerabatur, ut illud: *ex Ægypto veteri filium meum, habetur in Lectione Homil. in Iphigonia*, ita etiam Iulianus ex coque Gratianus potest aliquid supplet, quod desideratur in vulgatis Nov. Codicibus.

PRIVILEGIUM XIV.

Hereditatem delatam Religioso capit Monasterium etiam eo repudiante.

- 1. Religiosi perunt ius succedendi.
- 2. Presertim in instituti sunt Religiosorum.
- 3. Dissensus Religiosi in animâ hereditate præjudicat Monasterio.
- 4. An Religiosi succedant in Majoratu perempto.

SI Monasterium bonorum capax sit, quæ Religiosi ejusdem non tantum in Tellam esse sed etiam sibi possunt, sed etiam sui pariter de consanguineis ad intestatus succedunt, omnesque tales hereditates Monasterio acquiruntur per c. *et d. in l. Deo nobis*, 6. 1. C. de Episc. & Cler. Aded quidem, ut testamētum, in quo Iure Religiosum non instituit, ex causa præsentationis expugnari possit teste Viv. 109. c. 1. *com. p. 121. de Institut. & subsc. pag. 82. n. 20. & Innocentius* excludens Monachos a successione in relictum de contra libertatem Ecclesiasticam pronunciatibus *bol. in d. l. 16. n. 15. Cov. in Relict. quævis de part. in 6. p. 3. §. 2. n. vers. Mart. de Iurid. p. 4. cap. 25. Decius in c. Ecclesia. De Constit. n. 49. ubi testatur opinionem esse communem.*

Potest nihil Monasterio præjudicabit, si Monachus hereditatem delatam repudiat, tunc quia consensus aut dissensus Monachi in Jure effectum non habet, s. Religiosus, de Electio. c. ult. de Sepult. in 6. tum etiam, quod Religiosus comparatur filiosam, qui licet repudiet hereditatem sibi delatam, pater tamen non potest judicabit, quo minus se totum adim possit. *de*

ENGEL

de Bon, qua lib. Barth. in l. c. de Vulg. subst. n. 21. Fachin. c. contror. c. 17.

Utrum autem Religiosi non tantum in simplicibus hereditatibus, sed etiam in feudis & Majoratibus succedant, videatur affirmans Barbosa in Collect. ad auth. ingressi. C. de SS. Eccles. n. 13. Et in tract. Jur. Eccles. Vn. ab. 3. c. 31. n. 3.

PRIVILEGIUM. XV.

Hereditatem delatam Religioso capit Monasterium etiam eo mortuo ante additam hereditatem.

- 1. Religiosus vivo Testatore decedens nihil transmittit in Monasterium.
- 2. Secus si post Testatorem decedat.
- 3. Religiosus retinet Jus suarum.

SI Religiosus vivo adhuc Testatore, adeoque ante delatam hereditatem decesserit, satis convenit DD. quod tunc Monasterium nihil pretendere possit, cum enim vivens non sit hereditas, nihil juris in ea potuit Religiosus in Monasterium transfere, sed solum spem, qua evanuit, ubi primum Religiosus per mortem defuit esse sicut Monasterii. Ita ex Viv. refert Barb. in d. l. Deo nobis. n. 14.

At vero si Religiosus mortuus sit post Testatorem, & ita jam post declaratam hereditatem, illi mortis non nocet Monasterio, quia hereditatem petere possit, nam cum Religiosus omnia sequitur Monasterio, ista hereditas delata, & jus eam ad vadi jam semel fuit Monasterio acquisitum, sicut docet Panorm. in c. in presentia de Probat. n. 77. & Fach. c. contror. c. 18.

Et haec Conclusio vel maxime procedit, si de hereditate paterna agatur, ubi non tantum ex ratione praedicta, quod scilicet Monasterio jus ad eundem jam acquisitum sit, sed etiam ex capite suarum (quae per Professionem non tollitur) in Monasterium hereditas non adita transmittitur. Barb. d. l. n. 14. Barb. in l. si infanti. C. de Jure delib. n. 10.

PRIVILEGIUM XVI.

Monasterium succedit in Fideicommissis sine liberis, &c.

Explicatur assertum.

- 2. Extenditur.
- 3. Restringitur.

SI alium hereditas vel legatum relictum sit, & si absque liberis decesserit, per fideicommissum ei substitutus extraneus, institutus vero vel Legatarius Monasterium bonorum capax ingrediatur, expiabit fideicommissum, & Monasterium per modum filii succedet.

Hoc Privilegium communiter colligunt & tradunt DD. ex c. in presentia s. de probat. & Novella 113. cap. 37. Idque extendit Panorm. in eod. c. s. n. 48. ut procedat, tamen si adjectum sit, si sine liberis legitimis ex suo corpore procreatis decesserit, quia adhuc testator non de Monasterio, sed liberis adoptatis & naturalibus tantum excludendis cogitare censetur.

Cessare tamen videtur haec praesumptio pro Monasterio, si fideicommissum ita conditionatum ad propagationem insignis alicujus familiae institutum esset, tunc enim bona ad summum in vita tantum Religiosi apud Monasterium manent, eo vero mortuo ad substitutos de familia probabilis pertinerent. Vid. Gutier. Can. 99. lib. 1. c. 23. Cov. var. Resol. lib. 2. c. 19. n. 6. & seq.

ADNOTATIO.

Hoc privilegium aperte traditur in Nov. 113. c. 38. his verbis. Si quis sub conditione nuptiarum, sive liberorum sive doti causa, aut tenentialis donationis donaverit sive reliquerit suis liberis sive alii cuiusque persona hereditatem sive legatum aut ab initio pure relinquerit, omnes eos substitutione aut restitutione, aut sub una praedictarum conditionum reliquerit vel donaverit, substitutiones vero vel restitutiones en fecerit adjectis conditionibus quibuscumque ex his quae superius enumeratae sunt: sancimus, si personae talibus conditionibus subiecta sive masculis sive foemina Monasteria ingrediuntur, aut Clerici Diaconisse aut Ageretis fiant. tales conditiones invidiosas & pro non scriptis esse. Et pauld post; in personis enim qua Monasteria ingrediuntur, Monasterio res sub conditione donatae aut relictae cum alio eorum substantia competere volumus. Nota praeterea ex hoc textu, quod etiam illa conditio habeatur pro non adjecta, si quis ita legaverit: Titio si non Religionem ingressus fuerit, lego 100.

